

ת"פ 30251/05/16 - מדינת ישראל נגד ק נ ט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 30251-05-16 מדינת ישראל נ' ק נ ט
לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אמיר

המאשימה

נגד

ק נ ט

ע"י ב"כ עו"ד חאלד סקיס

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. בכתב האישום נטען כי ביום 6.4.14 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, במסעדת "X" ברחוב ---- (להלן: "**המסעדה**"), על רקע פניותו של מר א ד (להלן: "**המתלונן**"), אשר עבד כ---- אל הנאשם אשר עבד כשף במסעדה, לטפל בלקוחות אלרגיים, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין, בכך שהרים כיסא ובאמצעותו היכה את הנאשם בפניו. עוד נטען בכתב האישום כי כתוצאה מתקיפת הנאשם, המתלונן דימם מאפו ונגרמו לו שבר בלמינה פפירציה משמאל ובועות אויר בתוך ארובת עין שמאל, שהינן חבלות של ממש.
3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. בתשובה לכתב האישום, השיב ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הרים כיסא ולא היכה בכיסא את המתלונן, אלא המתלונן הוא זה שתקף את הנאשם ובעט בנאשם בצורה אכזרית בגבו, כשטענת הנאשם כי הותקף ע"י המתלונן לא נחקרה. באשר לנזק שנטען בכתב האישום כי נגרם למתלונן, השיב ב"כ הנאשם כי מקור הנזק אינו ידוע והכחיש כי הנזק נגרם כתוצאה ממעשי הנאשם.
4. בסיכומיו, עתר ב"כ המאשימה לבית המשפט לעשות שימוש בסמכותו ולהרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. בתמצית אציין כי ב"כ המאשימה טען בסיכומיו כי יש להאמין למתלונן ויש לדחות את גרסת הנאשם שאינה הגיונית ושלא ניתן ליתן בה אמון.
5. ההגנה עתרה בסיכומיה לזכות את הנאשם. בתמצית אציין כי ההגנה טענה לסתירות בעדויות עדי התביעה, למחדלי חקירה ולכך שעל רקע זירת האירוע הצפופה והשופעת חפצים ואבזרים, סביר להניח שהמתלונן נפגע מפגיעה שעשה לעצמו, במהלך העימות בין המתלונן לנאשם.
6. **סקירת ראיות רלבנטיות להכרעה:**

א. עדות המתלונן:

העד העיד כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום עבד במסעדה כמנהל משמרת, מספר ימים עובר ליום 6.4.14 התקבלה הודעה כי ביום 6.4.14 בשעות הערב יתקיים במסעדה אירוע בו יסעודו, בין היתר, סועדים הסובלים מאלרגיות שונות ולפיכך ישב עם הנאשם שהינו השף של המסעדה בנוגע לאלרגיות של הסועדים באירוע המתוכנן. ביום 6.4.14 הגיע העד לעבודה, כשאינו זוכר אם המשמרת שלו התחילה בשעה 16:00 או 18:00, ובעת שעלה במדרגות המובילות לחדר ה-VIP במסעדה, שאל את הנאשם אם הוא זוכר כי לאירוע שהוזמן לאותו ערב במסעדה מגיעים סועדים בעלי אלרגיות שונות. בתגובה לשאלה, הנאשם קילל, צרח ורדף אחרי המתלונן. המתלונן רץ לקצה המדרגות לכיוון הדלת וניסה לסגור את הדלת. הנאשם הגיע אל המתלונן בריצה, קילל את המתלונן ובהמשך תיאר המתלונן את שאירע: "אני זוכר שהוא דחף אותי או שהתנפל עליי ברגליים בחלק התחתון של הגוף, קיבלתי הדף אחורה. הנאשם לקח כיסא והעיף לי אותו לתוך העין באופן שזה פגע לי בעין. נגרם לי שבר בין התעלה של העין לאף ונקודות באוויר שאני רואה אותן, הכוונה שיש לי פגיעה בקרנית כתוצאה מהתקיפה" (עמ' 7 לפרוטוקול שורות 5-2). בהמשך העיד כי חלק מאנשי הצוות של המסעדה התערבו, הכניסו את המתלונן לשירותים שהיו צמודים למקום בו הנאשם תקף את המתלונן. בשירותים, המתלונן הסתכל במראה והבחין בדימום באפו ובעין ימין שלו כשאת עין שמאל שלו, לא הצליח לפתוח. המתלונן שטף עצמו ונסע לבית חולים וולפסון (להלן: "בית החולים"). בבית החולים קיבל תעודות רפואיות (ת/1). כן העיד, כי צולם במשטרה והתמונות (ת/2) מתעדות את החבלה בעין שקיבל כתוצאה מתקיפת הנאשם בעת שהיכה אותו עם כיסא.

בחקירתו הנגדית השיב כי התמונות (נ1/א-נ1/ו) צולמו במסעדה. לבקשת ב"כ הנאשם, סימן המתלונן על גבי התמונות את מיקום האירוע בו הותקף וכיצ"ב. עוד השיב המתלונן, כי אינו יודע מדוע הנאשם רץ אחריו לתקוף אותו וכי שמע מאנשי הצוות שהנאשם אדם תוקפני, אולם לא שמע על אירוע נוסף בו תקף הנאשם אחרים. המתלונן השיב כי אינו יודע אם היו עדי ראייה שראו כי הנאשם לקח כיסא והטיח אותו בפניו והוסיף כי הוא זוכר של' אחראי משמרת נוסף במסעדה (להלן: "ל'") החזיק אותו בשירותים. עוד העיד כי ל' חברו במשך 5-6 שנים ואינו זוכר אם ל' סיפר לו שראה את התקיפה. בהמשך השיב כי זוכר שהעיפו אותו לכיוון השירותים, שהוא שטף את פניו וסגר את דלת השירותים או החזיק בה כדי שלא ימשיך לקבל מכות.

עוד השיב כי הוא לא איים על הנאשם שייתן לו בעיטה ולא בעט בו, ציין כי אינו זוכר וכי יתכן שהנאשם נפל בעת שתפס בדלת כשהוא שם רגל על מנת לא לקבל מכות מהנאשם. כן השיב, שזוכר שכשיצא מהשירותים ראה אנשים, היו מצלמות אבטחה במסעדה. לאחר התקיפה לא יכול היה לעבוד בתחום המסעדות. בשל הצורך להתפרנס ובשל בעיות כלכליות לא טיפל בנכות שנגרמה לו ממעשי הנאשם. כיום הוא עובד בעבודה שאינה בתחום המסעדות, בעת שהוא נמצא בשמש מופיעות נקודות אויר בקרנית עינו השמאלית, וזאת כתוצאה מפגיעת הנאשם בקרנית עינו השמאלית.

ב. ת/1 - תעודות רפואיות של הנאשם:

מתעודת חדר מיון מבית החולים ומסיכום יעוץ א.א.ג. מבית החולים מיום 6.4.14, עולה כי המתלונן נתקבל במיון ביום 6.4.14 בשעה 19:44 ובבדיקה שנערכה לו אובחן כי נגרם לו שבר בלמינה פפירציה משמאל, בועות אויר בתוך ארובת עין השמאלית וקושי בהנעת העין.

ג. **ת/2 - לוח צילומים שצולמו ע"י רס"ב אלברט אברני מיום**

:7.4.14

בתמונות מצולם המתלונן כשעינו השמאלית חבולה.

ד. **עדות עד תביעה ל' :**

בהסכמה הוגשה הודעת העד מיום 14.1.16 (ת/3). בת/3 סיפר העד כי ביום 6.4.14 עבד כאחראי משמרת בוקר במסעדה כשהמתלונן עבד באותו יום כאחראי משמרת ערב. לקראת סוף המשמרת שלו, בעת שהמתלונן היה בקומה השנייה והנאשם היה בקומה הראשונה, המתלונן דיבר עם הנאשם שהינו כלשונו: " בעל מזג חם" (ש' 3) על המנות הצמחוניות בתפריט של האירוע שהוזמן. העד העיד כי הנאשם לא אהב את טון הדיבור של המתלונן והחל לקלל את המתלונן והמתלונן בתגובה קילל את הנאשם בחזרה. העד סיפר כי הבחין בנאשם, שהיה בקומה התחתונה, רץ לעבר המתלונן, מרים כיסא ומכה את המתלונן עם הכיסא בפניו. הבעלים של המסעדה, מ', (להלן: "מ'") הגיע מהר, הפריד בין המתלונן והנאשם והרגיע את הנאשם. העד עלה לקומה השנייה, והבחין במתלונן מחזיק את פניו שהיו חבולות, עינו של המתלונן התנפחה וראה שטפי דם באזור העין של המתלונן. עוד סיפר העד כי הוא והמלצריות עוה, שהיו עדות לאירוע, פינו את המתלונן לבית חולים.

בחקירה ראשית העיד, כי בעת שהנאשם רץ אל המתלונן לאחר חילופי הקללות בניהם, הנאשם רץ, דחף את המתלונן, הרים את הכיסא והכה במתלונן בפניו עם הכיסא.

בחקירתו הנגדית השיב כי הוא מכיר את המתלונן מספר שנים. העימות בין המתלונן לנאשם היה בפתח הדלת ומהמקום בו עמד בקומה התחתונה, ראה את הנאשם מכה עם הכיסא בפניו של המתלונן. מאחר והיה כלשונו: "קצת בשוק" (פרוטוקול עמ' 16 שורה 27), שכן לא ציפה לתקיפה מצד הנאשם, רק בחלוף דקה עלה לסייע לנאשם. עוד העיד, כי מתלונן לא ביקש ממנו להעיד במשטרה וכאשר הוזמן ע"י המשטרה ליתן עדות, התייצב למתן עדות במשטרה.

ה. **ת/7 - מזכר של רס"ב איתי סופר מיום 27.4.14:**

בת/7 כתב השוטר כי ביום 27.4.14 בדק עם בעל המסעדה ונאמר לו שצילומים במצלמות האבטחה נשמרים למשך 5 ימים.

ו. **ת/4 - הודעת נאשם באזהרה מיום 5.10.14:**

בת/4 השיב הנאשם כי הוא מכיר מעל 20 שנה את מ' ועובד אצלו במסעדה שנתיים ועבד בעבר במסעדה אחרת, שהיתה בבעלות מ'. הוא לא הרביץ למתלונן והמתלונן עשה לו בעיות מהיום שהגיע לעבוד במסעדה לפני כ-3 חודשים. עוד השיב שהמתלונן היה מדבר אליו בצורה לא יפה, מקלל, היה נכנס למטבח למרות שזה היה אסור ולוקח אוכל בידיים שלו וכן היה כלשונו: "זורק קרח לאיפה שהצי'פס כדי שהשמן יקפוץ עלינו" (ש' 7) ושהוא היה מתלונן בפני מ' על המתלונן. ביום 6.4.14 המתלונן שאל אותו אם הכל מוכן ואם יש לו את כל מה שרשום בתפריט, והנאשם ענה לו כי כל מה שרשום בתפריט הוא יקבל ולא המשיך לדבר איתו. בהמשך תיאר את שאירע: "פתאום הוא עלה למעלה וירד עוד הפעם ואמר לי - מה שאני שואל אותך תענה לי כמו שצריך. אמרתי לו- מה זה כמו שצריך, אני לא אמרתי משהו לא בסדר. והיו הרבה אנשים ששמעו את השיחה. ואני רוצה לעלות לדבר איתו למעלה

כדי שלא כולם ישמעו, אני התחלתי לעלות והוא עמד במדרגה האחרונה ואמר לי - אם אתה עולה אני אתן לך בעיטה - והרים את הרגל שלו בתנועה שהולך לתת לי בעיטה, אני לא חשבתי שבאמת יתן לי בעיטה ואני המשכתי לעלות... כשעליתי למדרגה אחרונה הוא נתן לי בעיטה" (שורות 14-18). כן השיב כי הבעיטה פגעה בגבו, הוא נפל וכשניסה לקום מ' עזר לו ותפס אותו כדי שהמתלונן לא ימשיך להרביץ לו ושאפשר לראות במצלמות המותקנות במסעדה את מה שאירע. כשנשאל על טענת המתלונן, לפיה בעזרת כיסא הכה במתלונן בעין, השיב כי זה לא נכון ומ' ראה את כל מה שהיה, כשנשאל מדוע המתלונן הלך לבית חולים ויש לו סימנים, השיב שאינו יודע.

ז. עדות הנאשם:

הנאשם העיד כי עבד כשף במסעדה ולפני כל אירוע היה מקבל הנחיות בנוגע לתפריט. המתלונן עבד מס' חודשים במסעדה, המתלונן היה נכנס למטבח על אף שזה אסור ולוקח אוכל והנאשם אף התלונן על כך בפני מ'. עוד העיד, כי פחד מהמתלונן ולא רצה אותו בעיות ולכן היה בורח ממנו. ביום 6.4.14 בשעה 17:30 לאחר שסיים להכין את האוכל עמד במדרגות והמתלונן עלה במדרגות ושאל אותו אם האוכל מוכן, שכן מדובר היה באירוע שהזמינו מנות מיוחדות לסועדים צמחונים ולארגיים. הנאשם השיב לו שהוא יקבל את כל האוכל שהוזמן. המתלונן, לאחר שעלה במדרגות, ירד במדרגות ואמר לו שיענה לו כמו שצריך, והנאשם ענה לו: "מה ענית לך לא בסדר? היו אנשים במסעדה למטה, אני לא רציתי שהוא יצעק ואנשים ישמעו, אז עליתי במדרגות. אני עליתי והוא עמד בדלת בקומה למעלה, ואני ממשיך לעלות, כמעט עד לסוף המדרגות והוא אמר לי שאם אני אעלה עד לסיום המדרגות הוא יתן לי בעיטה. אני חשבתי שאולי הוא סתם אומר והמשכתי לעלות במדרגות ובאמת הוא נתן לי בעיטה. אני נפלתי על הרצפה" (עמ' 20 לפרוטוקול שורות 24-28) הנאשם סימן את זירת האירוע על גבי התמונה (נ/1ה) ואת את מקום נפילתו. עוד העיד, כי כאשר קם מהרצפה, רצה להחזיר למתלונן, אולם מ' הגיע ותפס אותו הוא הסתכל אחורה וראה שכולם הגיעו ולא ראה את ל'. העד ירד למטה להמשיך לעבוד וכלשונו: "ופתאום שמעתי שהמתלונן לא פה שהוא הלך ואני לא יודע לאן". (עמ' 21 לפרוטוקול שורות 2-3).

בחקירתו הנגדית השיב הנאשם כי לפני ואחרי שהמתלונן בעט בו, לא שם לב אם היו למתלונן סימני פציעה ודם בפניו. עוד השיב, כי לא נעלב מהמתלונן והמתלונן לא צעק עליו בעת שדיברו. בהמשך השיב כי כשעלה במדרגות נעלב מדברי המתלונן שפגע בכבודו ורצה לדבר איתו ולא רצה שאנשים ישמעו, כי פחד לריב איתו ושהמתלונן עיצבן אותו הרבה פעמים. בנוסף השיב כי הבעיטה של המתלונן לא הייתה חזקה, קם לבד ורצה להכות את המתלונן בחזרה אולם מ' מנע זאת ממנו. עוד השיב כי למיטב זכרונו נכחו בקומה השנייה שתי מלצריות, ע' ומלצרית נוספת, ולא ידע שהמתלונן הלך לבית חולים.

7. הכרעה:

אני נותנת אמון בעדותו של המתלונן. עדותו עשתה עלי רושם מהימן. המתלונן תיאר את הדברים כהווייתם ולא הפריז בעדותו, לדוגמה לא העיד כי הנאשם המשיך להכות אותו לאחר שהיכה אותו עם הכסא. לא מצאתי בעדותו ובהודעתו(נ/2) סתירות שיהיה בכוחן לפגוע במהימנותו. בנוסף עדותו נתמכת בתעודות הרפואיות שקיבל בבית חולים (ת/1), בתמונות בהן צולם יום לאחר האירוע בתחנת המשטרה (ת/2) וכן נתמכת בעדותו של העד ל', אשר התרשמתי כי לא העצים את שאירע והעיד על מה שראה והעובדה שלא הגיע מיוזמתו להעיד במשטרה והעיד במשטרה לאחר תקופה ממושכת מצביעה שאין בעובדה שהוא חבר של המתלונן כדי להשליך על מהימנות עדותו. עוד אני קובעת כי אין באסופת התמונות של מבנה

המצלמה (נ/1) כדי לאיין את עדותו של ל', לפיה ראה מהקומה הראשונה את הנאשם מכה עם כיסא בפניו של המתלונן, שכן מנ/1 עולה כי ניתן לראות מהקומה הראשונה את המתרחש במקום בו שהו המתלונן והנאשם. מנגד, לא נתתי אמון בגרסת הנאשם. התרשמתי כי הנאשם ניסה בעדותו להרחיק עצמו מהנטען כלפיו בכתב האישום, כשגרסתו כי לא ראה סימני חבלה בפניו של המתלונן אינה מתיישבת עם התעודות הרפואיות (ת/1). כן מצאתי סתירות בעדותו ובהודעתו(ת/4) לדוגמה האם נעלב מהמתלונן, האם קם לפני שמ' תפס אותו או שניסה לקום ומ' תפס אותו. בנוסף, הנאשם לא נתן כל הסבר לחבלות בפניו של המתלונן. טענת ב"כ הנאשם בסיכומיו כי יתכן שהנאשם במהלך העימות גרם את החבלות לעצמו, הינה טענה בעלמא שאינה עולה מהראיות שהובאו בפני.

8. דחית טענת ב"כ הנאשם בסיכומיו, כי לאור מחדלי חקירה יש לזכות את הנאשם

א. אני סבורה שצודק ב"כ הנאשם בטענתו בסיכומיו לפיה מאחר ובזירת האירוע מותקנות מצלמות אבטחה, היה על המאשימה לפעול לאלתר לקבלת הצילומים מהמצלמות על מנת שלבית משפט יהיה מקור אובייקטיבי להגיע לחקר האמת. העובדה שבחלוף 21 יום מהאירוע פנתה המשטרה לבעל המסעדה לקבל את סרטוני האבטחה, והסתבר שלא ניתן לקבל צילומי האבטחה ממועד האירוע נשוא כתב האישום, שכן צילומי האבטחה נשמרים במצלמות למשך 5 ימים כעולה מת/7, מהוה לטעמי מחדל חקירה.

ב. ביחס למחדלי חקירה נקבע בפסיקה כי התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את 'הראיה המקסימאלית', אלא "על התביעה להוכיח את המוטל עליה ב'ראיה מספקת'. יפים לענין זה דברי בית המשפט בע"פ 5386/05 אלחורטי נגד מדינת ישראל (18.05.06):

"... התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את 'הראיה המקסימאלית', אלא "על התביעה להוכיח את המוטל עליה ב'ראיה מספקת' התביעה אינה חייבת להציג בפני בית המשפט את 'הראיה המקסימאלית', אלא "על התביעה להוכיח את המוטל עליה ב'ראיה מספקת', 'ואין נפקא מינה אם היה לאל ידה להשיג טובה הימנה' (עניין מליקר, וראו האסמכתאות דשם) וגם אם יכלה התביעה להשיג ראיות טובות יותר, אין הדבר מוביל לזיכוי הנאשם, אם בראיות שהוצגו יש די להרשעה מעבר לספק סביר. כך סיכם את הסוגיה בית המשפט בעניין מליקר: "כישלוננו של הגורם החוקר באיסוף הראיות - ואפילו נעשה הדבר במודע- אינו בא במקומה של הראיה שאפשר והייתה מושגת; וכוחו מצומצם בהקשר זה, להיעדרה של ראיה תומכת או סותרת ראיה אחרת, שבעל דין סומך עליה את טענותיו".

עוד ראה ע"פ 3090/11 ענתבאווי נ' מדינת ישראל (18/10/12):

"כידוע, הלכה היא כי מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו... יש לבחון בעת בדיקה של טענה בדבר מחדלי חקירה את השאלה האם המחדלים הנטענים הם חמורים במידה המעוררת חשש שהגנת הנאשם קופחה כיוון

**שהתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו.
בדיקה זו נעשית תוך שקלול המחדלים הנטענים על רקע התשתית הראייתית שהונחה
לפני בית המשפט"**

ג. אני סבורה כי הראיות שהובאו בפני מספקות לצורך הרשעה. אין מדובר בעדות יחידה של מתלונן, הובאו בפני עדות של ל' , תעודות רפואיות (ת/1) תמונות של המתלונן (ת/2) והודעת נאשם(ת/4)כשדי בראיות שהוצגו כדי להביא להרשעתו של הנאשם, ומשלא מסר הנאשם כל גרסה כיצד נפגע המתלונן וטען כי כלל לא ראה חבלות בפניו של המתלונן, אין בהעדר צילומים ממצלמות האבטחה כדי לקפח את הגנת הנאשם.

ד. אני דוחה את טענות ההגנה בסיכומיה למחדלים שעניינם אי גביית עדויות מעדי ראיה, דוגמת המלצריות ע וח. יובהר כי ממזכר של השוטר מיכאל שטרומברג (נ/4) עולה כי המלצרית ע שהתה בחו"ל בעת שניסה לזמנה לעדות ולפיכך לא נגבתה עדותה. עוד עולה ממזכר של השוטר באדי חרב (ת 5) כי שוחח עם ח אשר בשעת האירוע עבדה במסעדה כמלצרית וזו אישרה הגעתה למתן עדות במשטרה ובהמשך התחרטה ומסרה לשוטר באדי חרב שלא ראתה כלום ושאינה מעוניינת להתערב (ת/6).כן נטען למחדלים שעניינם חקירת העד ל' כ- 9 חודשים לאחר האירוע ואי חקירת המתלונן על טענת הנאשם כי בעט בו. אני סבורה כי מן הראוי היה שחקירת הנאשם, גביית עדות מל' ושל עדי ראיה תתקיים בסמוך לאירוע, יחד עם זאת לא מצאתי כי הגנת הנאשם קופחה בשל העובדה כי לא נחקרו בסמוך לאירוע. בנוסף, מצאתי כי הנאשם יכול היה ביוזמתו למסור תלונה במשטרה כי הותקף ע"י הנאשם והעובדה כי לא הגיש תלונה מצביעה כי לא נפל פגם באי חקירת המתלונן על טענת הנאשם כי המתלונן בעט בו.

ה. בנוסף מצאתי כי הימנעות ההגנה מלהעיד את מ' אשר זומן כעד תביעה והגיע לבית משפט על מנת להעיד והתביעה ויתרה על העדתו, יש בה כדי להצביע על כך שלו מ' היה מעיד, עדותו לא הייתה תומכת בגרסת הנאשם.

9. אני דוחה את עתירת המאשימה בסיכומיה להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין מאחר ולטעמי לא ניתנה לנאשם הזדמנות להתגונן ביחס לטענת המאשימה כי ביצע עבירה של חבלה חמורה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק כי הנאשם תקף את המתלונן וגרם לו חבלות של ממש ומרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ח, 26/11/2017 במעמד הנוכחים.